משנה · אחרונים · תוספות רבי עקיבא איגר · סדר נזיקין

תוספות רבי עקיבא איגר על משנה הוריות

רבי עקיבא איגר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

תוספות רבי עקיבא איגר על משנה הוריות

רבי עקיבא איגר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/תוספות-רבי-עקיבא-איגר-על-משנה-הוריות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
משנה א 4
משנה ב 4
משנה ג 4
משנה ד 5
משנה ה 5
פרק ב 5
משנה ב 5
משנה ד 5
משנה ז 6

פרק א

משנה א

[אות א] **בתוי"ט ולפיכך סידר הוריות אחר אבות.** ומש"ה תנא תחלה הורו ב"ד ואח"כ הורה כהן משוח ולא נקט כסדר הכתוב דפרשת כהן משוח הוא ברישא. באר שבע:

[אות ב] **במשנה התולה בעצמו חייב.** ולדידן דקיי"ל דיחיד שעשה בהוראת ב"ד חייב נ"מ דלא מצטרף בשגגה זו עם הקהל לשוויי' רוב להתחייב בפר העלם דבר וכן אם רוב הציבור עשו ג"כ בהוראת ב"ד אין זה שידע שטעו ועשה מצטרף עמהן וחייב קרבן בפ"ע:

משנה ב

[אות ג] **ברע"ב ד"ה ר"ש. כיון שפשטה.** ברש"י כתב דר"ש ס"ל דיחיד שעשה בהוראת ב"ד פטור. וכ"כ תוס' שבת (דף צ"ג ע"א ד"ה ה"ג). אבל ל' הרע"ב כיון דפשטה וכו' לא משמע כן. גם ממ"ש הרע"ב הלכה כר"א והא אנן קיי"ל יחיד שעשה בהוראת ב"ד חייב כמ"ש הרע"ב (מ"א). א"כ לא נ"מ כלל בפלוגתא זו ומה ספק הוי הא גם מקרי תלה בב"ד חייב. ולזה נראה דהרע"ב לא ס"ל כרש"י ותוס' אלא דגם מצי סבר דיחיד שעשה בהוראת ב"ד דחייב. אלא דזה דוקא בלא עשו רוב הציבור. אבל הכא כיון דרוב הציבור. גם הך יחיד אם מקרי תלה בב"ד הוא פטור וכ"כ הראב"ד בהשגות:

משנה ג

[אות ד] **במשנה אבל המוציא מרה"י לרה"ר.** לענ"ד נראה מסוגיא דהגירסא במתני' אבל המוציא מרשות לרשות דהרי בחד אוקימתא משנינן דמקרי אין הצדוקים מודים בו דאמרינן הוצאה הוא דאסור אבל הכנסה שרי. ובתוס' כתב עלה דהתנא הכנסה נמי הוצאה קרי לה כדאמרינן בריש שבת ובריש שבועות עכ"ל. והתם אמרינן כך על מתני' דפרק כלל גדול דקתני המוציא מרשות לרשות חייב דבזה שייך לומר דמרשות לרשות היינו ג"כ מרה"ר לרה"י ולישנא דהמוציא היינו הכנסה. אבל הכא אילו קתני בהדיא מרה"י לרה"ר איך שייך לפרש הכנסה. א"ו דהגירסא הכא ג"כ סתם מרשות לרשות. וכן המקשן כשהביא מתניתין תנן יש שבת בתורה וכו' הגירסא לפנינו אבל המוציא מרשות לרשות:

[אות ה] **ברע"ב ד"ה הרי אלו. מקצת הדבר ולא כולו.** הא דאצטריך למעוטי כולו דבר ולא נפק משום דצדוקים מודו בו היינו בבתו מאנוסתו דלית להו הגז"ש וכן אם חמיו ואם חמותו. ומתני' דנקט נדה ושבת וע"ז לא משום דאהנהו דוקא קאי אלא רק לפרש קיום מקצת נקטינהו תוספות:

[אות ו] **ברע"ב ד"ה המוציא. זריקה והושטה מותרת.** ומשכחת לה ג"כ שהורו שאין שבת בשביעית וטעו בההיא קרא בחריש ובקציר תשבות בזמן דאיכא חרישה איכא שבת בזמן דליכא חרישה ליכא שבת. והכי מסקינן בסוגיין:

משנה ד

[אות ז] **במשנה שוגגים ועשו מזידים הרי אלו פטורים.** קשה לי הא הו"מ למנקט גם בזה מביאים כשבה ושעירה כגון שהיו מזידים שידעו שהב"ד הורו שלא כדין כי ידעו הלאו אבל לא ידעו הכרת דלא מקרי עשו עפ"י ב"ד לחייב פר דהא ידעו שאסור בלאו לעשות כן ומביאין כשבה ושעירה דהוי שוגגים כיון דשגגו בכרת כדקי"ל (פ"ז דשבת דס"ט ע"א) כר"י דשגג בכרת אעפ"י שהזיד בלאו חייב קרבן. וכן לר"ל שם משכחת שידעו העשה כמ"ש תוספות שם וצ"ע:

[אות ח] **תי"ט ד"ה וידע. ובמסקנא לא קאי.** היינו דלס"ד בעינן שיהיה המיעוט מרכינים בראשם כאילו מסכימים להדיא. ולמסקנא אף בשתקו סגי:

משנה ה

[אות ט] **במשנה שמנה פרים.** וכן בשבט א' שחטא מביאים ב' פרים פר לשבט ופר לב"ד ואם חטאו חמשה או ששה שבטים והם רובא בגברי או שבעה שבטים ואינם רובא בגברי נחשבים הכל לשבט אחד ומביאים רק ב' פרים זולת אם הם רוב בשבטים ובגברי בזה ס"ל לר"ש דכל שבט ושבט מהחוטאים מביאים פר:

פרק ב

משנה ב

[אות י] **ברע"ב ד"ה הורה. שהיה הוא אחד מן הסנהדרין.** בבאר שבע תמה דבסוגי' משמע להדיא דתליא רק אם מורי בב' איסורי אבל לא תליא כלל אם הוא אחד מסנהדרין או לא:

משנה ד

[אות יא] **במשנה ואין מביאין.** היינו יחידים. אבל [ב"ד ומשיח] אף בדבר ששגגתו חטאת קבועה אין מביאים אשם תלוי כדילפי' בפרקין (ד"ז) מקרא דכתיב גבי אשם תלוי וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג מי שחטאו בשגגת מעשה אבל לא בית דין ומשיח דחטאם בהעלם דבר עם שגגת מעשה. פירש"י. ועיין בפרקין (משנה ז'):

משנה ז

[אות יב] **ברע"ב ד"ה והמשיח. ונודעה החטאת**. תמוה לי הא בריש פרקין ילפינן לה מקרא דוכפר הכהן כו' כאשר העתקתי בפרקין (משנה ד'):